

6.2. Afgørelser efter rpl. § 47 a, stk. 2

Bibeskæftigelsesnævnet har i 2009 truffet afgørelse i følgende sager:

6.2.1. Offentlige råd og nævn

Tidsbegrænset tilladelse til, at en vicepræsident fra SØ- og Handelsretten kunne varetage hvervet som næstformand for **Teleklagenævnet** (J. nr. 2009-42-22). Nævnet behandler bl.a. klager over en række af IT- og Telestyrelsens afgørelser i henhold til telekonkurrenceloven. Teleklagenævnet træffer afgørelser af væsentlig økonomisk betydning for udbydere og af stor betydning for slutbrugernes muligheder og rettigheder på telemarkedet mv., og konkurrence- og forbrugerforholdene på dette marked er undergivet en tæt og særlig regulering navnlig på grundlag af fællesskabsretten. Da der er tale om et hverv som næstformand, hvor formanden ikke er dommer, kunne det dog give anledning til tvivl, om betingelserne for udpegning af en dommer fra de overordnede retter var opfyldt. På grund af karakteren af Teleklagenævnets afgørelser, og da vicepræsidenten havde varetaget hvervet som næstformand siden 1997, tillod Bibeskæftigelsesnævnet, at vicepræsidenten fortsat kunne varetage hvervet indtil beskikkelsesperiodens udløb. Bibeskæftigelsesnævnet henstillede samtidig, at spørgsmålet om deltagelse af en dommer fra de overordnede retter i klagenævnet reguleres ved en fremtidig ændring af telekonkurrenceloven.

Tilladelse til, at en landsdommer kunne varetage hvervet som formand for **Tvistighedsnævnet** (J. nr. 2009-42-25). Nævnet træffer afgørelser i tvister mellem elever og praktikvirksomheder under erhvervsuddannelsesloven. Afgørelserne kan omfatte principielle spørgsmål vedrørende de særlige ansættelsesretlige forhold for praktikelever, herunder navnlig disse særlige reglers forhold til de almindelige regler i lovgivningen og kollektive overenskomster.

Tidsbegrænset tilladelse til, at en landsdommer kunne varetage hvervet som formand for **Ankenævnet for Praktikvirksomheder** (J. nr. 2009-42-26). Ankenævnet behandler klager over, at en virksomheds ansøgning om godkendelse som praktiksted ikke imødekommes, og sager om forbud mod, at virksomheder ansætter personer under 18 år, som ikke er i praktik. Bibeskæftigelsesnævnet fandt det tvivlsomt, om ankenævnets virksomhed omfatter principielle spørgsmål eller i øvrigt involverer betydelige interesser. Bibeskæftigelsesnævnet tillod dog ud fra kontinuitetshensyn, at landsdommeren, der havde varetaget hvervet siden 2000, fortsat kunne

varetage hvervet som formand indtil beskikkelsesperiodens udløb. Bibeskæftigelsesnævnet henstillede samtidig, at spørgsmålet om deltagelse af dommere fra de overordnede retter reguleres ved en fremtidig ændring af erhvervsuddannelsesloven.

Tilladelse til, at en landsdommer kunne udpeges som medlem af formandskabet for **Klagenævnet for Udbud** (J. nr. 2009-42-27). Klagenævnet behandler navnlig klager over offentlige udbyderes overtrædelser af fælleskabsretten ved udbud af bygge- og anlægsarbejder, indkøb og tjenesteydelser. Bibeskæftigelsesnævnet havde i 2007 godkendt, at der udover 2 byretsdommere blev udpeget 5 landsdommere til formandskabet for klagenævnet (J. nr. 2007-42-7 og 2007-42-10). Økonomi- og Erhvervsministeriet anmodede herefter Bibeskæftigelsesnævnet om at godkende, at en landsdommer kunne udpeges som én ud af tre nye dommere til formandskabet.

Bibeskæftigelsesnævnet lagde vægt på, at klagenævnets sager ofte vil dreje sig om kontrakter af betydelig værdi og være af stor samfundsmæssig betydning, ligesom sagerne kan rejse komplicerede juridiske problemer.

Tidsbegrænsede tilladelser til, at to landsdommere kunne varetage hverv som henholdsvis formand og stedfortræder for formanden for **Ankenævnet for Søfartsforhold** (J. nr. 2009-42-28). Ankenævnet træffer den endelige administrative afgørelse i en række sager vedrørende søfartsforhold. Bibeskæftigelsesnævnet fandt, at ankenævnets afgørelser, der bl.a. omhandler tilbageholdelse af skibe og anløbsforbud eller tilbagekaldelse af certifikater, der er nødvendige for at drive virksomhed med skib, er særdeles indgribende og beløbsmæssigt meget betydelige for dem, som afgørelserne retter sig imod. Afgørelserne involverer endvidere betydelige samfundsmæssige interesser vedrørende forurening og sikkerhed til søs. Bibeskæftigelsesnævnet fandt dog, at det gav anledning til tvivl, om betingelserne for udpegning af dommere fra de overordnede retter var opfyldt, idet det fremgik af lovforslaget om oprettelse af ankenævnet, at man trods afgørelsernes indgribende karakter ikke fandt det nødvendigt at stille krav om, at en landsdommer skulle være formand. Bibeskæftigelsesnævnet fandt ligeledes, at det gav anledning til tvivl, om ankenævnets afgørelser omfatter principielle spørgsmål. På baggrund af karakteren af ankenævnets afgørelser, og da de to landsdommere, der havde varetaget hvervene siden 2005, havde opnået en betydelig ekspertise på området, godkendte Bibeskæftigelsesnævnet, at landsdommerne kunne varetage hvervene i den kommende beskikkelsesperiode. Bibeskæftigelsesnævnet henstillede samtidig, at

spørgsmålet om deltagelse af dommere fra de overordnede retter reguleres ved en fremtidig ændring af lov om sikkerhed til søs.

Tilladelse til, at en landsdommer kunne varetage hvervet som formand for **Ligebehandlingsnævnet** (J. nr. 2009-42-29). Nævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af køn, race, hudfarve, religion eller tro, politisk anskuelse, seksuel orientering, alder, handicap eller national, social eller etnisk oprindelse. Bibeskæftigelsesnævnet fandt, at Ligebehandlingsnævnets afgørelser kan omfatte principielle spørgsmål og have videregående betydning såvel for arbejdsmarkedet som for samfundet i øvrigt. Bibeskæftigelsesnævnet lagde endvidere vægt på, at de omhandlede forbud mod forskelsbehandling i vidt omfang bygger på EU-ret og internationale konventioner, og at der er tale om standarder, hvis udfyldning i konkrete afgørelser kan kræve vanskelige afvejninger af modstående hensyn.

Tidsbegrænset tilladelse til, at en landsdommer kunne varetage hvervet som formand for **Tilgængelighedsudvalget** (J. nr. 2009-42-30). Udvalget vurderer på baggrund af en årlig rapport udarbejdet af rigsarkivaren offentlige arkivers og myndigheders praksis på tilgængelighedsområdet. Udvalget træffer ikke afgørelser i konkrete tvister og har alene rådgivende funktion. Under hensyn til udvalgets arbejdsområde og kompetence fandt Bibeskæftigelsesnævnet, at betingelserne for varigt at tillade udpegning af en dommer fra de overordnede retter som formand ikke var opfyldt. Bibeskæftigelsesnævnet tillod dog ud fra kontinuitetshensyn, at landsdommeren, der var byretsdommer, da hun påtog sig hvervet, kunne varetage hvervet indtil beskikkelsesperiodens udløb.

Tilladelse til, at en landsdommer kunne varetage hvervet som formand for **Landstandlægenævnet** (J. nr. 2009-42-34). Nævnet behandler klager over afgørelser truffet af regionstandlægenævnene vedrørende tandlægers faglige virksomhed. Det gav anledning til tvivl, om Landstandlægenævnets afgørelser omfatter principielle spørgsmål eller på anden måde involverer betydelige interesser. Bibeskæftigelsesnævnet lagde imidlertid vægt på, at Landstandlægenævnet som ankeinstans for samtlige regionstandlægenævn sikrer, at der følges en ensartet praksis i hele landet, og at nævnet endvidere bidrager til fastlæggelsen af generelle retningslinjer og faglige standarder inden for tandlægebranchen.

Tidsbegrænsede tilladelser til, at to landsdommere kunne varetage hverv som henholdsvis formand og stedfortræder for formanden for **Erstatningsnævnet** (J. nr. 2009-42-36). Nævnet træffer afgørelser vedrørende ansøgninger om erstatning i henhold til offererstatningsloven.

Justitsministeriet havde alene anmodet Bibeskæftigelsesnævnet om at godkende, at de to landsdommere kunne genbeskikkes for en ny 4-årig periode. Under hensyntagen til kontinuiteten i Erstatningsnævnets arbejde tillod Bibeskæftigelsesnævnet, at de to landsdommere kunne varetage hverv for den kommende beskikkelsesperiode. Bibeskæftigelsesnævnet henstillede samtidig, at spørgsmålet om deltagelse af dommere fra de overordnede retter reguleres ved en kommende ændring af offererstatningsloven.

Tidsbegrænsede tilladelser til, at 7 ud af 11 hverv som retsmedlemmer i **Landsskatteretten** kunne varetages af landsdommere (J. nr. 2009-42-37). Landsskatteretten, der er den øverste administrative klageinstans for afgørelser på skatteområdet, består bl.a. af 11 retsmedlemmer, der efter skatteforvaltningsloven skal være dommere. Retsmedlemmerne har hidtil alle været landsdommere. Landsskatteretten træffer afgørelse i sager, der kan omfatte principielle spørgsmål og involvere betydelige interesser, og har derfor en karakter, der berettiger til medvirken af dommere fra de overordnede retter. Under hensyntagen til at formålet med retsplejelovens § 47 a, stk. 2, er at sprede hverv i råd og nævn til byretsdommere, fandt Bibeskæftigelsesnævnet dog, at der skulle ske en fordeling af hvervene som retsmedlemmer mellem byretsdommere og landsdommere.

Bibeskæftigelsesnævnet lagde herved også vægt på, at skattesager efter den reform af domstolene, der blev gennemført ved lov nr. 538 af 8. juli 2006, som udgangspunkt behandles ved byretten i første instans, og at byretsdommere derfor har indsigt i og erfaring med behandlingen af denne type sager. Under hensyn til karakteren af Landsskatterettens sager og til kontinuiteten i rettens arbejde fandt Bibeskæftigelsesnævnet det hensigtsmæssigt, at en overvejende del af retsmedlemmerne er landsdommere. Bibeskæftigelsesnævnet godkendte derfor, at hvervene som retsmedlemmer for den kommende beskikkelsesperiode fordeles således, at 7 medlemmer er landsdommere, og 4 medlemmer er byretsdommere. Bibeskæftigelsesnævnet anførte i afgørelsen, at spørgsmålet om fordeling af hvervene vil blive revurderet, hvis en landsdommer fratræder som retsmedlem i den kommende beskikkelsesperiode, ligesom nævnet vil overveje spørgsmålet på ny ved beskikkelsesperiodens udløb i 2016.

Ikke tilladelse til, at en landsdommer kunne varetage hvervet som formand for **Service 900-Nævnet** (J. nr. 2009-42-38). Nævnet er klageinstans i forhold til teleoperatørers afgørelser vedrørende overholdelse af reglerne i bekendtgørelse nr. 991 af 6. november 2000 om informations- og indholdstjenester med integreret taksering. Bibeskæftigelsesnævnet lagde vægt på, at der er tale om et meget begrænset kompetenceområde, hvilket også understreges af, at nævnet i hvert fald de seneste knap 4 år alene har modtaget og behandlet en enkelt klage. Bibeskæftigelsesnævnet fandt herefter, at Service 900-Nævnet ikke har en sådan karakter, at betingelserne for at udpege en dommer fra overordnede retter som formand var opfyldt. Under hensyntagen til nævnets meget begrænsede virksomhed fandt Bibeskæftigelsesnævnet endvidere ikke grundlag for af hensyn til kontinuiteten i nævnets arbejde at meddele en tidsbegrænset tilladelse til, at den pågældende landsdommer kunne genbeskikkes for den næste beskikkelsesperiode.

Tidsbegrænset tilladelse til, at en landsdommer kunne varetage hvervet som formand for **Jernbaneklagenævnet** (J.nr. 2009-42-44). Klagenævnet behandler klager over forhold af betydning for adgangen til jernbaneinfrastrukturen og af betydning for konkurrenceforhold på jernbaneområdet, herunder klager vedrørende afgifter for benyttelse af infrastrukturen, tildeling af kapacitet samt afslag på ansøgning om uddannelse af jernbaneteknisk personale. Det var oplyst, at transportministeren forventede at fremsætte lovforslag om ændring af jernbaneloven, der bl.a. ville indebære, at det nuværende Jernbaneklagenævn skulle omdannes til Jernbanenævnet, og at der ikke længere skulle stilles krav om, at formanden skal være dommer. Det var endvidere oplyst, at loven forventedes at træde i kraft den 1. april 2010. Bibeskæftigelsesnævnet godkendte herefter, at landsdommeren kunne varetage hvervet som formand indtil etableringen af det nye Jernbanenævn, dog længst til den 1. januar 2011.